

Loes van Zijp

Hoe iemand met mavo/havoadvies 15 jaar later promoveert tot doctor in de Technische Natuurkunde. Het lijkt een jongensboek, maar Loes van Zijp is vrouw. Een heel bijzondere!

“De eerste 2 jaar op Markenhage zat ik in een gemengde mavo/havoklas. In die drukke groep met pestkoppen viel ik nogal op, omdat ik heel graag leerde en, ook nog als meisje, erg geïnteresseerd was in wiskunde. In mijn klas was ik bovendien een van de weinige leerlingen uit Prinsenbeek. Maar mijn broer zat al op Markenhage, dus dat bepaalde voornamelijk mijn schoolkeuze.

Vanaf havo-3 begon ik pas echt mijn draai te vinden op Markenhage: ik mocht een vakkenpakket samenstellen en daarin hadden de exacte vakken duidelijk mijn voorkeur. Anders dan bij geschiedenis en maatschappijleer, was er maar één juist antwoord op een vraag en was de juistheid daarvan niet afhankelijk van de hoeveelheid tekst die je opschreef. Waar ik met veel plezier aan terug denk is mijn deelnames aan de Kul en het havo4-kamp. Dat was echt geweldig.”

Loes is naar de HTS in Eindhoven gegaan voor de studie Technische Natuurkunde. “Na mijn havo-examen heb ik daar een week meegelopen bij allerlei projectlessen en de klik met de opleiding was er meteen, vooral omdat er veel practica waren en er een duidelijk link was met het bedrijfsleven. De jaren vlogen voorbij en voordat ik het wist, had ik mijn diploma in mijn handen. Ik vond mezelf nog te jong om te gaan werken. Bovendien vond ik studeren ontzettend leuk, dus was de keuze snel gemaakt om verder te gaan op de TU/e. De lat lag erg hoog, maar omdat ik zo werd uitgedaagd, ging het ook daar al snel goed. In het begin heb ik altijd mijn twijfels of ik het wel aankan, maar met het nodige doorzettingsvermogen en enthousiasme komt het altijd wel op z’n pootjes terecht.”

Na haar studie aan de TU/e heeft Loes een jaar gewerkt en vervolgens heeft ze de wetenschappelijke top bereikt door ook nog te promoveren. “Ik wilde graag met anderen samenwerken en iets onderzoeken dat een bijdrage levert aan de maatschappij. Uiteindelijk werd het een samenwerkingsproject met o.a. Philips en het academisch ziekenhuis van Utrecht. We hebben onderzoek gedaan naar biosensortechnologieën waarmee je uit de cellen van een druppel bloed de gezondheidsstatus van iemand kunt afleiden.”

Voor Loes zelf is ‘the story of my life’ duidelijk: “Als je graag iets wil en je zet je ervoor in, dan kom je er vroeg of laat. Je moet vertrouwen hebben in jezelf, maar ook ergens energie in willen steken, want het komt niet vanzelf. Maar als dingen dan uiteindelijk lukken, geniet je er dubbel van!”